



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 29/12
25.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Д., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 115/12 од 03.04.2012. године, подигнутом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К. 66/10 од 07.10.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5673/10 од 08.12.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 25.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 115/12 од 03.04.2012. године, подигнут против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К. 66/10 од 07.10.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5673/10 од 08.12.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору К. 66/10 од 07.10.2010. године окривљени В.Д. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. На основу члана 196. став 1. ЗКП-а окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати том суду 70.600,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, и да пуномоћнику оштећеног плати 58.125,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 297. став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања изречене мере.

Истом пресудом на основу члана 355. тачка 2. ЗКП-а окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ-а.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 5673/10 од 08.12.2011. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору и браниоца окривљеног В.Д. и првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 115/12 од 03.04.2012. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. у вези члана 136. став 9. ЗКП-а у вези члана 86. став 1. и 4. и члана 297. став 5. КЗ наводећи да је првостепени суд повредио одредбу члана 86. став 4. КЗ, јер у трајање изречене мере безбедности из члана 86. став 1. КЗ, није урачунао време за које је возачка дозвола била привремено одузета од окривљеног применом члана 136.

став 9. ЗКП-а, по решењу истражног судије Окружног суда у Сомбору Ки. 78/09 од 07.10.2009. године. У захтеву се истиче да другостепени суд одлучујући о жалби није отклонио повреду закона учињену првостепеном пресудом, иако је био дужан да то учини на основу члана 380. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, да је наведеним судским одлукама повређен закон на штету окривљеног те да правноснажну пресуду преиначи тако што ће у време трајања мере безбедности из члана 86. став 1. КЗ-а урачунати и време када је возачка дозвола била одузета, по решењу истражног судије Окружног суда у Сомбору Ки 78/09.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Одредбом члана 419. ЗКП-а предвиђено је да против правно-снажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости ако је повређен закон.

Надлежни јавни тужилац овлашћен је, дакле, да у смислу члана 419. и 421. ЗКП-а, подигне захтев за заштиту законитости у сваком случају када је закон повређен. Међутим, имајући у виду да је у питању ванредни правни лек, захтев за заштиту законитости се, по налажењу овог суда, може подићи само у случају ако се повреда закона није могла отклонити у кривичном поступку ниједним другим правним средством.

Када је реч о повреди кривичног закона на коју се позива Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости – члан 369. тачка 4. у вези члана 136. став 9. ЗКП-а у вези члана 86. став 1. и 4. члан 297. став 5. КЗ, Врховни касациони суд констатује да је првостепени суд заиста пропустио да у трајање изречене мере безбедности урачуна време за које је возачка дозвола била привремено одузета од окривљеног применом члана 136. став 9. ЗКП-а, на основу решења истражног судије Окружног суда у Сомбору Ки. 78/09 од 07.10.2009. године, иако је био у обавези да то учини у смислу одредбе члана 136. став 9. ЗКП-а.

Одредбом члана 190. став 1. ЗКП-а прописано је да ће, ако се појави сумња о дозвољености извршења судске одлуке или о рачунању казне, или ако у правноснажној пресуди није одлучено о урачунавању притвора или раније издржане казне, или урачунавање није правилно извршено, о томе одлучити посебним решењем председник већа суда који је судио у првом степену.

На основу ове одредбе, аналогном применом председник већа првостепеног суда овлашћен је да донесе посебно решење којим ће одлучити о урачунавању времена за које је возачка дозвола била привремено одузета од окривљеног на основу члана 136. став 9. ЗКП-а у меру безбедности забрана управљања моторним возилом која је окривљеном изречена првостепеном пресудом применом члана 86. КЗ-а.

Дакле, у овој фази поступка, повреда кривичног закона, конкретно одредбе члана 136. став 9. ЗКП може бити отклоњена одлуком донетом у поступку који је прописан чланом 190. став 1. ЗКП, па, стога, по оцени овога суда, за сада није било места подизању захтева за заштиту законитости по истакнутом основу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. ЗКП-а одлучио као у изреци пресуде.

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.